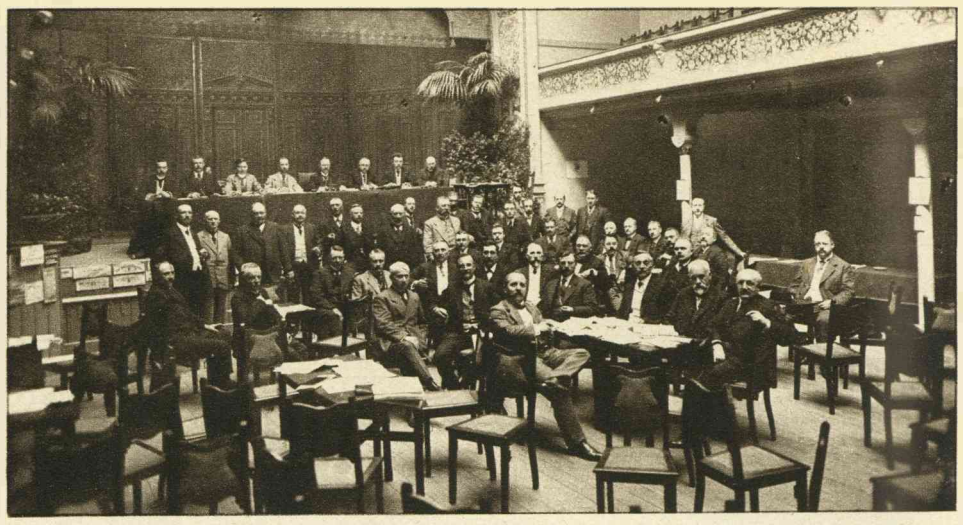

BOND VAN STEENHOUWERS-PATROONSVEREENIGINGEN IN NEDERLAND.

Verleden week Woensdag en Donderdag hield de Bond van Steenhouwers-Patroonsvereenigingen in Nederland zijn negende algemeene jaarlijksche vergadering in „Buitenlust" te Utrecht, onder voorzitterschap van den heer C. G. Simons uit Amsterdam. Hierboven een foto van de vergaderden.

VEREENIGING VAN HANDELAREN IN BOUWMATERIALEN.

De Vereeniging van handelaren in bouwmaterialen hield Woensdag l.l. te Haarlem haar 22e algemeene vergadering, onder leiding van den heer W. A. Lensink, die in zijn openingsrede het 10-jarig bestaan herdacht. Aanvankelijk was het het voornemen dit feit te herdenken door het organiseeren van een tentoonstelling van bouwmaterialen, doch wegens de tijdsomstandigheden is dit niet gebeurd.

II.

Er brak nu een aangename tijd aan voor Cyprian Beck. In het begin deed hij zijn best zich de opvatting van het meisje eigen te maken en elkander te beschouwen als twee eenzelvige menschen, zonder vrienden of kennissen, die behagen schepten in elkanders gezelschap als een paar trouwe kameraden. Langzamerhand begon zich bij hem zijn gevoel te wijzigen, tot hij eindelijk tot de overtuiging kwam, dat hij tot zijn ooren verliefd was geraakt op het jonge meisje. Hij was gaandeweg tot het besef gekomen dat dit meisje uit de lage volksklasse even beschaafd en welopgevoed was als de jonge dames die hij steeds ontmoet had. Nochtans, hoewel hij zeer liberaal was in zijn opvatting betreffende rang en stand, zei zijn gezond verstand hem toch, dat het voor zijn positie en toekomst de reinste dwaasheid zou zijn, om zich een vrouw te kiezen uit de onderste lagen der maatschappij.

Hij dacht zoo niet als hij met Claire wandelde. Dan vergat hij vooroordeel en besluiten en was hij zich alleen bewust dat ze mooi was en even goed als mooi. Vreemd genoeg kwam het hem dan voor alsof de rollen verwisseld waren en hij integendeel geen partij voor haar was. Zij scheen hem dan een meisje ver boven hem verheven, alsof ze de dochter van een baronet was, en hij een slechtbetaalde pakknecht in een warenhuis, waarvoor hij zich bij haar had uitgegeven. Dit was niet geheel bezijden de waarheid, want in werkelijkheid nam hij gedurende eenigen tijd deze betrekking waar.

Als men het leven van 'n vlijtige, doch arme groote-stadsbevolking wil bestudeeren, is het niet voldoende er onder te wonen, maar moet men zich ook geheel bij hen aanpassen en alle verdenking van een bespieder bij hen wegnemen door met hen en onder hen te werken.

Je leeft daar in een atmosfeer van wantrouwen, wordt als een indringer beschouwd, waardoor je verhinderd wordt een juisten kijk op het leven daar te krijgen. Cyprian was geen dwaas en had alvorens hij zijn intrek in de groote huurkazerne van Popham nam, zich de nederige betrekking van pakknecht in een warenhuis verzekerd. Het salaris was geen beletsel.

Claire kende hem dus als een voor een schamel loon werkende ondergeschikte, niet in staat om over trouwplannen te denken, alvorens zijn vooruitzichten wat beter werden. Aldus redeneerde hij tot zichzelf. Over haar eigen werkkring bewaarde zij een onverklaarbaar stilzwijgen.

„Het hindert niet hoe ik aan den kost kom," zei ze op een avond, dat ze beiden in een bioscooptheater zaten. „Ik heb nog geen enkele maal om jouw vertrouwen gevraagd. Je vertelde mij vrijwillig alles over je werk. Je bent niet boos, is 't wel?" ging ze voort, terwijl ze hem verlegen aanzag. „Ik zou je gaarne alles van me vertellen als ik kon."

Er waren tranen in haar oogen en ze onderdrukte een zucht. Het volgende oogenblik was ze echter weer het vroolijke meisje van altijd.

„Laat ons voor het tegenwoordige leven," zei ze, naar Cyprian meende met voorgewende luchthartigheid. „Laat ons niet aan de toekomst denken. Ik wil me van avond amuseeren, met jou. Het zal de laatste dag van een gelukkigen tijd zijn." — „De laatste dag?" vroeg Cyprian.

„Och, let toch niet op wat ik zeg," zei ze snel. „Ik praat onzin vanavond. Let op, we krijgen weer een nieuw nummer."

EEN MILITAIRE PLECHTIGHEID.

Verleden week had op het Malieveld te 's-Gravenhage de plechtige beëediging plaats van den bij het regiment Grenadiers benoemden reserve-2e-luitenant W. J. van Duysberg, ridder der Militaire Willemsorde, bij kon. besluit van 5 Juli j. l. benoemd tot officier. Bij den Boxeropstand in China was luitenant Van Duysberg als tolk verbonden aan het Nederlandsch Gezantschap te Peking en onderscheidde hij zich bij een aanval op het Gezantschap dermate, dat hij benoemd werd tot ridder in de Militaire Willemsorde. Links op de foto de commandant van het regiment Grenadiers, luitenant-kolonel Jhr. Van Suchtelen van de Haare. *(foto de Gilde).*

Gedurende den rit naar huis in de tram babbelde Claire voortdurend. Ze scheen in een opgewonden stemming. Cyprian had haar nog geen enkelen keer zoo gezien.

Ze bereikten het vierkante massale gebouw, waarin beiden een klein vertrekje bewoonden en stapten het balkon op, zooals zij zoo vaak deden. Beiden leunden over de balustrade en keken naar beneden in de nu uitgestorven straat. Claire was nu ook stil geworden.

Plotseling werd Cyprian de bekooring die van het meisje uitging te sterk. Wat maalde hij om het oordeel der wereld, die dwaze bekrompen wereld? Hij beminde haar, dat was voldoende. Hij trok haar naar zich toe, nam haar in de armen en kuste haar.

Zij zuchtte van geluk en een oogenblik rustte haar hoofd tegen zijn schouder. Een oogenblik slechts, toen maakte zij zich zacht uit zijn omarming los en staarde met betraande oogen in de duisternis.

„Laat me . . . laat me even denken," zei ze. „Je bemint mij, Cyprian, vanavond; doch morgen zul je mij haten. Ja, je zult mij haten," ging ze treurig voort, „je moet mij haten, want ik ben een lafaard. Maar vanavond . . . beloof me dat je mij niet zult volgen . . . beloof 't mij!"

„Ik beloof 't je!" zei Cyprian.

„Vanavond, Cyprian, heb ik je lief, heel, heel lief," ging ze voort, nam zijn hoofd tusschen haar handen en kuste hem innig op de lippen. Toen vloog ze de trappen af en was verdwenen. Den volgenden avond, na volbrachte dagtaak, wachtte Cyprian met angstig verlangen op het meisje, dat hij liefhad, — hij wachtte evenwel tevergeefs. Zij was verdwenen.

* * *

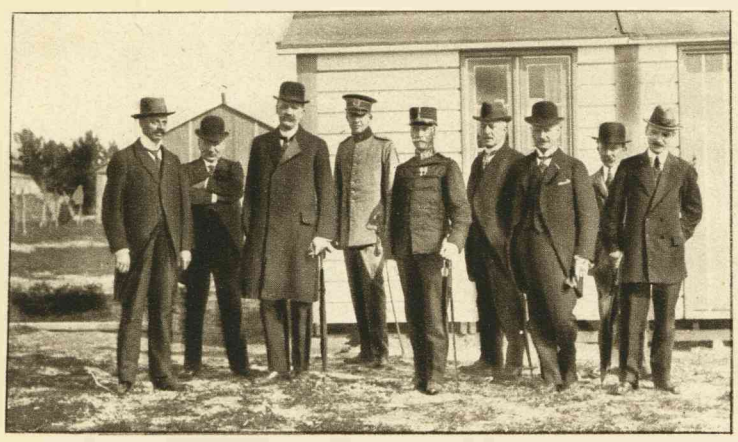
Ongeveer een jaar later, Cyprians boeiende artikelen over het leven der lagere volksklasse hadden hem een welverdienden naam bezorgd in de letterkundige kringen, gaf de uitgever van „De Planeet" een diner aan letterkundigen en schrijvers met wie hij op eenigerlei wijze in relatie stond.

Cyprian Beck behoorde ook tot de genoodigden. Zijn gelaat stond ernstig en aan zijn slapen vertoonden zich eenige grijze haren, een gevolg van zijn tevergeefs zoeken naar Claire.

„Ah, geachte vriend," zei de uitgever, terwijl hij hem de hand schudde. „Er zijn al heel wat gasten. Je ziet er verdrietig uit. Dat moet niet, hoor! De geheele wereld ligt voor je. Kom, ga mee, ik moet je in kennis brengen met een nieuwe ster in onze letterkunde, hetzelfde genre als jij! Ah, mevrouw, mag ik u voorstellen: de heer Cyprian Beck, Lady Claire Maxwell!" Cyprian keek op en zag — Claire Edwards.

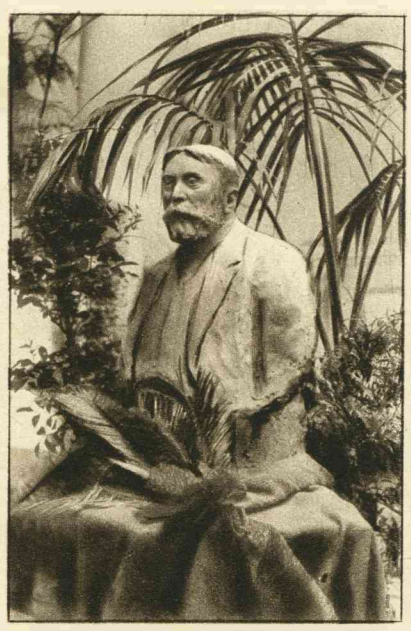
„Wat een zonderlinge samenloop van omstandigheden, dat we beiden eenzelfde idee hadden en beiden elkander bedrogen," zei Lady Claire later, toen ze elkander wederkeerig de noodige verklaringen gegeven hadden. „Wat zou ik hebben moeten doen als je je aanzoek niet herhaald had? Ik zou mij uit de wereld hebben teruggetrokken, want ik had je nimmer meer onder de oogen durven komen, nadat ik je vroeger zoo slecht behandeld had. Het was onvoorzichtig een dochter van het volk te worden en ik heb er voor geboet. Want, geloof me, ik heb je steeds liefgehad. Ik was echter te laf en durfde niet te trouwen met een pakknecht uit een warenhuis. Nochtans, ik ben al dien tijd diep ongelukkig geweest, omdat ik daartoe toen den moed gemist had. Doch nu is alles goed!"

En ze kuste hem voor de tweede maal.

MINISTER POULLET TE UDEN.

Verleden week heeft de Belgische Minister Poullet een bezoek gebracht aan het Vluchtoord Uden. V. l. n. r.: Jhr. Mr. Ch. Ruys de Beerenbrouck, Reg. Comm. voor de vluchtelingen in Noord.-Brab. en Zeeland; J. W. Sijstermans, Burgemeester Vluchtoord Uden; Z. Ex. Belgisch Min. van Kunsten en Wetenschappen, Poullet; Jhr. Mr. Snoeck Hurgronje; overste J. R. A. Wilhelm, Reg. comm. v. h. Vluchtoord Uden; J. M. A. Zoetmulder, Civ. Ing., Bouwleider Vluchtoord Uden; Mr. Dony, Belgisch Consul te 's-Hertogenbosch, R. Standaart, chef van den bouw der verplaatsbare woningen; R. W. Verdegen, directeur der Werkverschaffing in het Vluchtoord Uden.

BUSTE JAN L. SPRINGER.

In 't gebouw der Academie van Beeldende Kunsten te 's-Gravenhage wordt o.a. ook tentoongesteld een door den Belgischen beeldhouwer Stefan de Vriendt uit klei vervaardigde buste, voorstellende den heer Jan L. Springer, den onlangs overleden directeur der Academie, die 9 jaar aan het hoofd stond dezer inrichting.

EEN VLAAMSCHE BETOOGING.

Verleden week Zondagmiddag hield een groot aantal Vlamingen een betooging in het Bosch van Bredius in het Gooi, ter herdenking van den Gulden Sporendag in 1302. Honderden Vlamingen en Nederlanders hadden aan den oproep van de redactie van de „Vlaamsche Stem", die dezen „Vlaamschen" dag had georganiseerd, gevolg gegeven. Coers' Zangkoor uit Utrecht luisterde de bijeenkomst, die schitterend geslaagd mag heeten, op. *(foto D. v. Kreveld.)*

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.